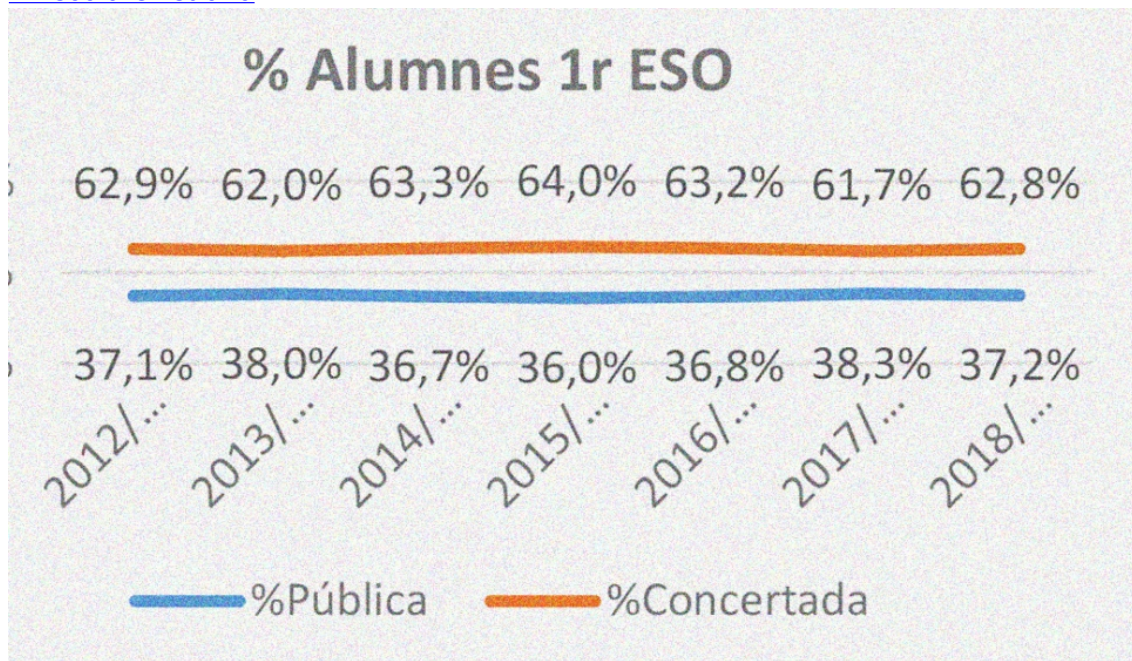

"La vostra escola ja m'agrada, però si s'han de pagar quotes..."

Dll, 25/06/2018 per Fundació Escola...

[L'Escola Cristiana](#)

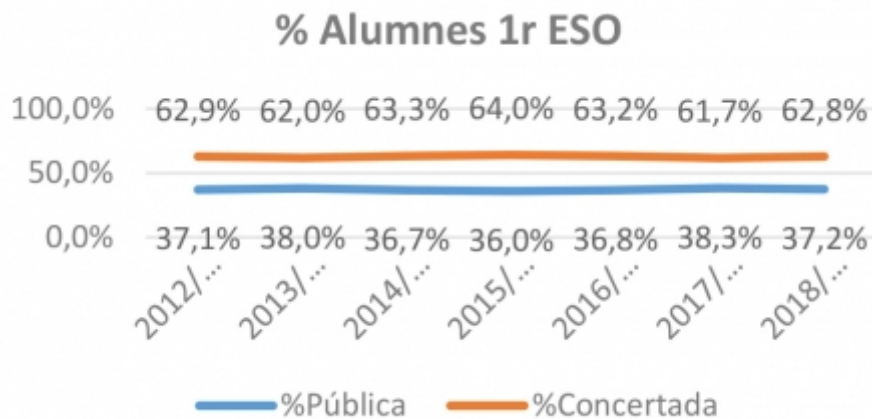
Aquests darrers dies ha aparegut un titular que ha estat insistentment reiterat des del Consorci d'Educació de Barcelona: "La demanda de places a P3 a l'escola pública supera per primera vegada la concertada". En efecte, l'opció de l'escola pública a la ciutat de Barcelona per al proper curs ha estat triada pel 50,5% de les famílies, mentre que 49,5% ha optat per la concertada. En xifres, això suposa que de les 12.760 sol·licituds, 6.442 han estat per a centres públics i 6.318 per a concertats.

A la ciutat de Barcelona, les Comissions de Garanties continuen sense tenir les dades de la preinscripció. Tot i això, a falta de la confirmació un cop produïdes les matriculacions, sembla confirmar-se una tendència que neix en el moment en què la crisi econòmica es mostra amb el seu vigor més rigorós: des del curs 2011-2012, en la matrícula del P3 ha existit un creixement progressiu de la demanda per als centres públics. I, per a alguns portantsveus de l'Administració educativa, aquesta situació és una 'victòria'. Sembla com si s'hagués aconseguit 'normalitzar' la situació... Com si les famílies haguessin entès finalment quina és l'opció correcta.

Des de l'escola cristiana, i també des del sector, haurà de d'efectuar-se un debat objectiu i assossegat sobre les causes d'aquesta situació. S'intueix que els factors seran diversos, però sens dubte el principal el podem situar en l'infrafinançament del cost de la plaça escolar, una persistent i discriminatòria situació que sacseja l'escola concertada. Al recent període de preinscripció, quina secretaria de les escoles, quin titular no ha sentit dels pares que cerquen escola allò de "No, si la vostra escola ja m'agrada i hi matricularia el meu fill, la meva filla, però si s'han de pagar quotes, m'estimo més anar a la pública, que és gratuïta..." Però tornem a l'eslògan 'victoriós' que proclama el Consorci, perquè si analitzem les dades en el conjunt de l'etapa obligatòria, potser el lema hauria de ser un altre, diametralment

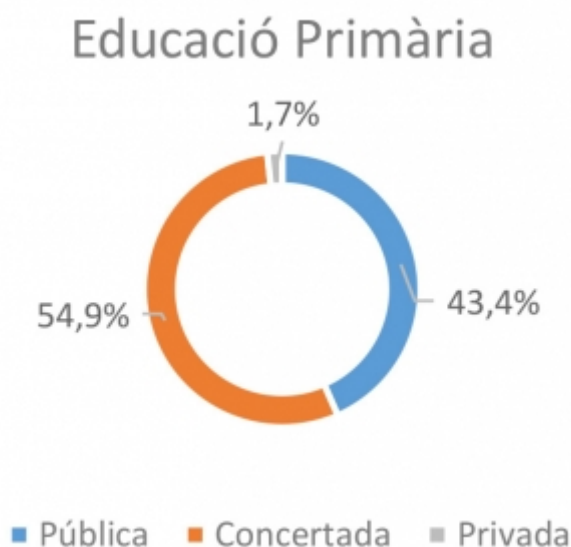
distint.

Si parlem de l'ESO, els resultats de la preinscripció al 1r curs són ben diferents que els anteriorment exposats per a P3.

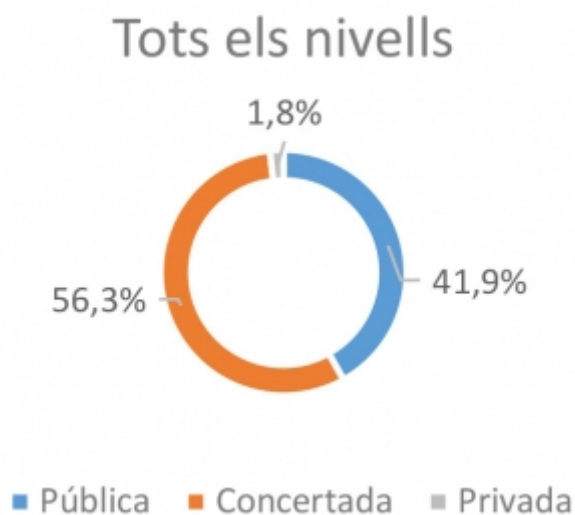
El curs 2018/2019 han optat per l'escola pública un 37,2% de famílies, mentre que un 62,8 ha optat per la concertada. En xifres, això suposa que de les 14.462 sol·licituds, 5.385 han estat per a centres públics i 9.077 per a concertats. I si observem la tendència dels darrers cursos, observem com l'escola concertada experimenta un increment respecte del curs anterior, situant-se en un percentatge pràcticament constant al llarg dels anys i equivalent el proper curs al de l'inici del període de la crisi.

I a l'educació primària, mancant encara les dades del proper curs, hem de recuperar les existents per al 2017/2018. El percentatge d'alumnes matriculats en aquesta etapa és del 54,9% en centres concertats, mentre que als centres públics és el 43,4% i als privats no concertats representa l'1,7%.

En xifres absolutes, els curs 2017/2018 hi ha 35.666 alumnes matriculats en escoles públiques, enfront 45.062 a les escoles concertades i 1.422 al centres privats no concertats.

Finalment, fent una anàlisi global de totes les etapes i sempre en referència a aquest curs 2017/2018, veiem que dels 178.065 alumnes matriculats en els ensenyaments del 2n Cicle de l'Educació Infantil, l'Educació Primària i l'Educació Secundària Obligatòria, 35.666 ho han estat als centres públics, 45.062 als centres concertats i 1.422 als privats no concertats. Els percentatges corresponents els podeu visualitzar al gràfic que us mostrem tot seguit.

A partir d'aquestes dades, neixen algunes reflexions. Podem narrar els resultats de les preinscripcions en termes de victòria o de derrota? Des de l'escola concertada defensem sempre la integració que fa la LEC del Servei d'Educació de Catalunya. Amb els centres concertats i els centres públics complementant-se, treballem tots plegats en sentit de servei i de país. No volem confrontacions estèrils, però també es de justícia exigir que als òrgans de direcció del Consorci existeixi la representativitat del sector que en realitat li correspon.

Una altra. La conducta administrativa al voltant dels concerts educatius no pot venir dirigida per directrius d'eminència política. Aquesta conducta ha de basar-se en la tutela del dret fonamental dels alumnes a rebre l'ensenyament bàsic obligatori de manera gratuïta, la llibertat de creació de centres docents, la llibertat d'elecció del tipus d'educació que els pares volen per llurs fills i filles i en el servei objectiu a l'interès públic que ha d'inspirar l'actuació de les administracions. Aquí no pot perdre ni guanyar ningú. Es tracta, simplement, de vetllar perquè drets i obligacions de tots els agents siguin complets i garantits. La guanyadora ha de ser, sempre, l'educació entesa com a servei d'interès públic del nostre país. Hauríem de confiar que les immediates actuacions i decisions del Consorci aniran orientades en aquesta direcció.